

[Socialministeren]

sorgsarbejde, der er egnet til at aktivere pensionisten. Det vil sige, at udlevering af mad opfylder målsætningen, men det er kommunerne selv, der bestemmer, hvordan ordningen tilrettelægges.

Jeg har hørt om, at en enkelt kommune har forhandlet med Hotel- og Restaurationsforeningen om en ordning med spisebillerter til pensionister til restauranter, men at ordningen blev opgivet af økonomiske grunde.

Der er altså ikke noget i bistandsloven, der hindrer en kommune i at lade madudlevering foregå i et samarbejde med den stedlige hotel- og restaurationsbranche, men jeg tror, problemet ligger i, at en ordning med spisning på restaurant formentlig vil blive dyrere for kommunerne og dermed også for pensionisterne.

Jeg kan i øvrigt sige, at hjemmeboende pensionister, hvis de ønsker det, godt kan deltage i det sociale samvær, som jeg udmærket forstår hr. Poulsgaard lægger vægt på, derved, at de i visse tilfælde har valget mellem enten at få maden leveret hjemme, som hr. Poulsgaard nævner det, eller at spise på et plejehjem eller et dagcenter eller i nogle særlige cafeteria-køkkener, som nogle kommuner har oprettet specielt for pensionister. Men jeg kan konkluderende sige, at der ikke er noget, der hindrer kommunerne i at indføre sådan en ordning, men jeg tror, at det alene er et økonomisk problem, idet man også har nogle balanceproblemer med hensyn til, hvor meget man kan kræve i betaling af pensionisterne.

Poulsgaard (FP):

Jeg er nødt til at sige tak for svaret. Det var i hvert fald ikke afvisende, men det var heller ikke særlig positivt. Hvad nu, hvis ministeren lod et lille cirkulære gå ud til kommunerne om, at vi er parate til at betale? For det er klart, at dette her vil koste flere penge – det sagde jeg også i begrundelsen for mit spørgsmål – og kommunerne har jo et stramt budget. Altså: er ministeren indstillet på at betale den merudgift, der eventuelt ville blive?

Faktisk blev jeg ked af det sidste, ministeren sagde. Ministeren sagde, at man kunne spise på cafeteriaer. Ærlig talt, har man prøvet at spise på cafeteriaer nogle gange, så er det ikke så spændende. Derfor har jeg ikke

nævnt cafeteriaer i begrundelsen for mit spørgsmål; jeg har nævnt hoteller, restauranter og lign., hvor man får maden serveret, hvor man får en lille smule betjening, og hvor man kan sidde i hyggelige omgivelser. Men jeg må vel foreløbig nøjes med at sige tak for svaret og udtale håb om, at man vil prøve at arbejde videre med dette her, for at det kan blive noget, der tilbydes samtlige pensionister i dette land.

Carsten Andersen (SF):

Hvis ministeren udsender sådan en henstilling, som hr. Poulsgaard foreslog, vil ministeren så overveje at medtage i et sådant cirkulære, at kommunerne måske kan tage initiativ til at oprette spisesteder, hvor pensionisterne kan deltage i madlavning og indkøb, således at man måske får lagt et vist socialt netværk omkring den situation, at de ældre og de gamle skal spise sammen?

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Min sidste bemærkning til begge spørgerne skal være, at jeg bestemt synes, der ligger meget formålstjenligt og aktiverende i, at vi kunne få pensionister til at bevæge sig rundt i et lokalsamfund i stedet for at sidde hjemme hos sig selv og føle sig isolerede.

I øvrigt vil jeg henvise begge spørgerne til, at vi kunne få dette spørgsmål yderligere belyst under den debat, som vi allerede torsdag skal have her i Folketinget under første behandling af nogle lovforslag, som netop har at gøre med de fremtidige ældres servicesystemer, og hvordan vi kan betjene den nye gruppe pensionister, som kommer til, og som bestemt ikke har noget ønske om at føre en passiv tilværelse hjemme hos sig selv. Jeg er ganske enig i de to spørgeres intentioner, men lad os bruge den debat, der nu kommer i kraft af disse lovforslag i morgen i Folketinget, til at finde ud af, på hvilke måder vi bedst kan opfordre kommunerne til at gå videre i disse baner. Jeg siger bare, at jeg ikke agter at give kommunerne et pålæg om, at det skal være lige præcis sådan.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for, at hun ikke var så afvisende.

I min omtale af cafeteriaer vil jeg gerne lige sige – for at der ikke skal være misforståelser